

REDOVISNINGSRÅDET

UTTALANDE FRÅN REDOVISNINGSRÅDETS AKUTGRUPP

URA 8 KLASSIFICERING AV ETT LEASINGAVTAL

Enligt punkt 9 i RR 22, Utformning av finansiella rapporter får ett företags finansiella rapporter inte beskrivas vara i överensstämmelse med Redovisningsrådets rekommendationer om de inte uppfyller samtliga krav i alla tillämpliga rekommendationer och tillämpliga uttalanden från Redovisningsrådets Akutgrupp. Akutgruppens uttalanden behöver, i likhet med Redovisningsrådets rekommendationer, inte tillämpas på oväsentliga.

Referens: RR 6:99, Leasingavtal.

FRÅGA

Ett finansföretag leasar ut en tillgång till en operatör. Leasingavtalet sträcker sig över fem år. Tillgångens beräknade livslängd är 10 - 15 år. Avtalet innehåller inte någon klausul om förlängning när avtalet löper ut efter fem år.

Tillgångens förväntade marknadsvärde efter fem år uppgår till 40 procent av anskaffningsvärdet. I de avgifter som operatören erlägger under leasingperioden ingår en amorteringsandel motsvarande 35 procent av anskaffningsvärdet. Om tillgången återlämnas efter fem år skall operatören kompensera finansföretaget för skillnaden mellan 65 procent av anskaffningsvärdet (dvs. anskaffningsvärdet efter avdrag för amorteringar) och tillgångens verkliga värde om detta är lägre. Åtagandet är dock maximerat till 25 procent av anskaffningsvärdet. Operatören garanterar alltså inte den del av det verkliga värdet som eventuellt understiger 40 procent av anskaffningsvärdet.

Den fråga som ställts är om leasingavtalet hos operatören skall klassificeras som finansiellt eller operationellt.

ÖVERVÄGANDE

Enligt RR 6:99, Leasingavtal definieras ett finansiellt leasingavtal som ett avtal vari de ekonomiska risker och fördelar som förknippas med ägandet av ett objekt i allt väsentligt överförs från leasegivaren till leasetagaren.

Det ovan beskrivna leasingavtalet innebär att leasetagaren kan bli betalningsskyldig för ett belopp som, förutom finansiella avgifter m.m., motsvarar 60 procent av anskaffningsvärdet. Även i det för leasetagaren värsta fallet, dvs. om tillgången saknar värde vid leasingperiodens slut, är leasetagarens betalningsskyldighet begränsad till 60 procent av anskaffningsvärdet.

Leasetagarens risk enligt avtalet är även i värsta fall, dvs. om tillgången saknar värde vid leasingperiodens slut, begränsad till 60 procent av anskaffningsvärdet. Med hänsyn till att avtalsperiodens längd utgör 30 - 50 procent av tillgångens beräknade livslängd kan antas att även högst 60 procent av de ekonomiska förmåner som är förknippade med tillgången tillfaller leasetagaren.

I RR 6:99 anges exempel på villkor som är karakteristiska för finansiella leasingavtal. Dessa är:

- a) Leasetagaren äger rätt att köpa leasingobjektet till ett pris som understiger förväntat verkligt värde så mycket att det vid avtalets ingång framstår som rimligt säkert att rätten kommer att utnyttjas.

- b) Leasingperioden täcker huvuddelen av leasingobjektets ekonomiska livslängd även om äganderätten inte övergår.
- c) Nuvärdet av minimileaseavgifterna vid leasingavtalets början är minst i det närmaste lika stort som leasingobjektets verkliga värde.
- d) Leasingobjektet är av så speciell karaktär att endast leasetagaren kan använda objektet utan väsentliga modifieringar.

Det avtal som beskrivs i frågeställningen är inte ett finansiellt avtal enligt dessa karakteristika. Avtalet innehåller inte någon option för leasetagaren att köpa tillgången på förmånliga villkor. Avtalsperiodens längd är endast 30 - 50 procent av tillgångens uppskattade livslängd. Nuvärdet av leasingavgifterna är väsentligt lägre än anskaffningsvärdet och leasingobjektet kan användas av andra utan väsentliga modifieringar.

BEDÖMNING

Akutgruppens bedömning är att det avtal som beskrivs i frågeställningen ovan är ett operationellt leasingavtal hos operatören då de ekonomiska risker och fördelar som förknippas med ägandet av tillgången inte i allt väsentligt överförs från leasegivaren till leasetagaren.

Detta uttalande publicerades ursprungligen i december 1998. Det har under år 2001 blivit föremål för samma remissprocedur som Redovisningsrådets rekommendationer. Därefter har uttalandet givits ut av Redovisningsrådets Akutgrupp i december 2001.
